

⁵/ ἀφιερώσῃ ἐξ ἴδιας αὐτοῦ καὶ ἀγαθῆς προαιρέ⁶/σεως εἰς τὸ Ἀδελφάτον μας, ἥτοι εἰς τὴν Κομπά⁷/νιαν, μὲ τὴν ὅποιαν ἔχησεν καὶ συνανεστράφη ἐκ νε⁸/ότητ(ος), 40. φλουρία, ἥγουν F οὔγγρικα διακόσια, ⁹/ διὰ μνημόσυνόν του αἰώνιον, Λοιπὸν αὐτά τὴν ¹⁰/ σήμερον τὰ ἡφερέν εἰς τὸ παρόν ὁ Τιμιώτατ(ος) ¹¹/ νί(ὸς) αὐτοῦ κὺρ Γεωργίτζας σῶα, καὶ ἐβάλδηκαν εἰς ¹²/ τὸ Ταμεῖον τῆς Κοινότητ(ος), νά τὸν μακαρίζουν ¹³/ αἰωνίως οἵτε παρόντες γνώριμοι αὐτοῦ καὶ οἱ με¹⁴/ταγενέστεροι, καὶ ἐγράφη διὰ παντοτινὴν ἐνδύμησιν.

¹⁵/ Καὶ εἰς τὸν 1763. μηνὶ Δεκεμβρίῳ 15. || φύλλ. || ¹⁶/ Γράφομεν πάλιν διὰ μέλλουσαν ἐνδειξιν, τὸ πῶς ἡ Τι-||65.||¹⁷/μιωτάτη Ἀρχόντισσα κυρὰ Μαρία, ἡ Χηρεύουσα τοῦ ¹⁸/ ἄνωδεν μακαρίτου Σινιόρ Τζουάννου Μάρκου, ἐξήτησε ¹⁹/ διὰ μέσου τοῦ Ὑιοῦ της τοῦ κύρ Γεωργίτζα νὰ κρατι²⁰/έται ἀσφαλῶς εἰς τὴν κοινότητα τοῦ Ἀδελφάτου, ὅμοῦ ²¹/ μὲ τὰ τίμιάτης Τέκνα, ὑποτασσόμενοι κατὰ πάν²²/τα εἰς τὰ δεσῆματα τῆς Κομπάνιας, καὶ ἐστέρξα²³/μεν ὅλοι κοινῶς, χωρὶς τινὰ ἀντιλογίαν, μᾶλλον δὲ ²⁴/ μετὰ περιχαρείας, καὶ ἔστω εἰς ἐνδύμησιν.

Η δωρεά των 200 φιορινίων (40 φλ.χ5 φιορ.) αντιπροσωπεύει το ποσό που προβλέπει το σχετικό δέσπισμα της Κ του 1732¹ για την επανένταξη μέλους που είχε ζητήσει τη διαγραφή του από αυτήν («λειποτάκτης»).

Η επανένταξη της χήρας και των τέκνων αποδεικνύει ότι η διαγραφή του μέλους συμπαρέσυρε και τα μέλη της οικογένειας τα οποία κληρονομούσαν την εμπορική επιχείρηση. Συνάγεται, επομένως, ο προέχων οικονομικός χαρακτήρας της συσσωματώσεως ως επαγγελματικού σωματείου, ακόμη και στα μέσα του 18^{ου} αιώνα².

1. Θ. 45(1732), ΕΚΣ, σσ. 352-353.
2. Βλ. ὄ.π., σ. 181.

29

1765/VI/13
χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 189r
πρβλ. Γ' /62· Δ' /136

**Πρακτικό. Παράδοση δωρεάς στην Κ από κληρονόμο.
Πληρεξουσιότητα.**

//

‘Υπόμνημα μγ’.

²/Ἐν Ἔτει Κυρίου 1765. καὶ μηνὶ Ἰουνίῳ 13. ³/ Διὰ ἐνδύμησιν σημειώνομεν, τὸ πῶς ὁ μακαρίτης Γε⁴/ώργι(ος) Μανόλη, ἐπονομαζόμεν(ος) Χορβάτης¹, ὁ ποτὲ ⁵/χρηματίσας καὶ Προεστώς ἡμέτερος², μὲ τὸ νὰ εἶχεν ⁶/ ἀφιερώσῃ

ἐξ ἴδιας προαιρέσεως εἰς τὸ Ἀδελφάτον⁷/ τῆς Κομπάνιας ἡμῶν F 200. ἥγουν φλορίντζια⁸/ οὐγγρικα διακόσια, τὴν σήμερον ἡ Τιμιωτάτη Ἄρ⁹/ χόντισσά του κυρὰ Μαρία Χορβατόγια, διὰ μέσου τοῦ¹⁰/ Γαμβρούτης, κυρίου κὺρο Μανικάτη Σαφράνι(ος)¹¹/ τὰ ἐπαρέστησε σῶa μετρητὰ κατέ- μπροσθεν τοῦ¹²/ Συνεδρίου³, καὶ ἐγράφησαν εἰς τὸν Κώδικα, νὰ εἶναι¹³/ εἰς μνημόσυνον του αἰώνιον.

στ. 6-7 «εἶχεν αφιερώσει»: Υποδηλώνεται δωρεά αιτίᾳ δανάτου, όχι κληροδότημα, διότι δεν γίνεται αναφορά σε διαδήκη (πρβλ. επόμενη εγγρ. στ. 17).

1. Ο Γεώργιος Μανόλη υπήρξε από τα σημαίνοντα και σεβαστά μέλη της Κ, τόσο για την οικονομική του επιφάνεια, όσο και για το ὕδος και τη σοβαρότητά του, χαρακτηριστικά τα οποία στοιχειοθετούνται από το περιεχόμενο των κωδίκων της Κ. Σε αυτούς, υπογράφει πάντοτε με λατινικούς χαρακτήρες το εκλατινισμένο όνομα και πατρώνυμο-επώνυμό του, *Georgius Mánol*, γιατί δεν ἔξερε να γράφει «ρωμαιϊκά», δηλ. ρωμαϊκα (βλ. Μέρος Δ', εγγρ. 136). Ο συντάκτης της εγγραφής 136, Παλαιολόγης Δημητρίου, αναφέρει ότι ο Γεώργιος Μανόλη υπέγραψε με «οὐνγρικα ψιφιά», ίσως λόγω του τονισμού. Εγκαταστάθηκε στο Σιμπίου και αρραβωνιάστηκε την κόρη της Ήφρας (Ευφροσύνη;) και του Χρήστου Αρβανίτη το 1708 (βλ. κατ. Μέρος Γ', εγγρ. 62 και Μέρος Δ', εγγρ. 136). Ενδεχομένως, προερχόταν από κάποια ελληνική παροικία της Κροατίας, γι' αυτό και τον αποκαλούσαν με το προσωνύμιο «Χορβάτης», που όμως χρησιμοποίησε ο ίδιος στην υπογραφή του μόνον τέσσερις φορές (βλ. Ευρετήριο ονομάτων). Στην Τρανσυλβανία θα πρέπει να έφθασε μέσω της Ουγγαρίας ή της Σερβίας, με τις ελληνικές εμπορικές παροικίες των οποίων τα μέλη της Κ έρχονταν σε επαφή στις εμποροπανηγύρεις.
2. Εξελέγη διαδοχικά Χαρατζάρης (1710), Καπετάνος της Ἐξωτέρας (1714), Ἐπίτροπος τῆς Ἐκκλησίας (1721), Ἐπίτροπος τοῦ Προεστοῦ (1737) και στη συνέχεια Προεστώς (1737-1746), BAR, mss. gr. 976, φφ 43r-45r.
3. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 132-133.

30

1765(;)/-/-
χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 189r

Πρακτικό. Κληροδότημα. Εκτελεστές διαδήκης.

¹⁴/Υπόμνημα μδ'.

¹⁵/ Προσέτι σημειώνομεν καὶ τοῦτο ἐν τῷ παρόντι, ὅτι ὁ¹⁶/ μακαρίτης Κῶνστας Μανόλη μελενικιώτης ἐπονό¹⁷/ματι Μπουρνάζης, ὁμοίως εἶχεν